

Posudek školitele na magisterskou práci Gabriely Urbánkové:

Vývoj projevů osobnostních rysů: studie na hraboši polním (*Microtus arvalis*)

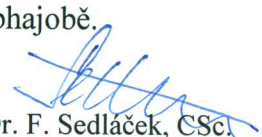
Gabriela Urbánková navázala na bakalářskou práci, která se týkala selektivity určitých osobnostních rysů norníků rudých při odchycích do živolovných pastí, pracným dlouhodobým sledováním vybraných prvků chování u hraboše polního. Obě studie mohla učinit jen osobnost, která zcela se oddala problematice analýzy variability chování tzv. personalitě u zvířat a dále která je velmi pracovitá až fyzicky nezdolná a nezapomíná přitom neustále věci promýšlet a přicházet s originálními myšlenkami. Uvědomuji si, že jsem takto vykreslil asi ideál studenta/studentky z hlediska školitele, ale stojím si za tím - občas se takový člověk prostě vyskytne.

Hlavním problémem zvolené diplomové práce, jak jsem již výše naznačil, bylo udržet standardnost podmínek po celou dobu cca 8 měsíců života hrabošů polních. Toto bylo možné zvládnout jen velkým pracovním nasazením a také s podporou dalších členů pracovní skupiny. Neustále hlídat podmínky zvířat v chovných boxech a také chod techniky od klimatizace chovů až po systém natáčení chování v různých experimentálních boxech. Občas jsem některé provozní problémy pomáhal řešit a vždy jsem odcházel s díkůvzdáním na rtech, ještě že tam je Gabriela a její kolegyně a ne někdo jiný. Když ale se podaří získat věrohodná experimentální data, na všechny strasti experimentu se vzpomíná s úsměvem. A podařilo se jich získat nadmíru hodně. V diplomové práci Gabriely Urbánkové se tak ve zpracované podobě objevila jen jejich část, ale i tak podávají ucelený zajímavý obraz o struktuře behaviorální variability.

Ze všech bych ocenil asi první důkladné experimentální ověření vazby mezi personalitou, tedy pohledem na behaviorální osobnostní rysy jako na rigidní znak či znaky, které mají dosti velkou dědivost, a behaviorální plasticitou chování. Tedy vlastností, která je vždy nerozlučně s chováním spojována – schopnost přizpůsobit reakci nastalé situaci. Zdá se, jakoby přeci jen existovala nějaká průměrná adaptivní hodnota, ke které je účelné směřovat - aktivní zvířata v opakovaných situacích aktivitu snižují zatímco zvířata opatrná v opakujících se testech si „začínají věřit“ a svou aktivitu postupně zvyšují. Toto je skutečně hodně k zaznamenání a ocenění, že takovýto poznatek byl na našem pracovišti získán, a že k němu podstatnou měrou přispěla Gabriela Urbánková.

Na závěr tedy mohu s klidným svědomím konstatovat, že vytyčených cílů, které jsou ať už zjevně či skrytě, pro magisterskou práci požadovány, bylo jednoznačně dosaženo. Je předložena práce, která přináší nové, velmi zajímavé poznatky, které mohou být bezprostředně publikovány, a proto tuto magisterskou práci doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích 19.1. 2013

Doc. RNDr. F. Sedláček, CSc.